

ONGEREGELD VERSCHIJNENDE KRONIEK VOOR ALLE MEDEWERKERS DER NEDERLANDSCHE UNIE IN HET GEWEST LIMBURG



Uitsluitend voor Functionarissen

No 1 - 20 Mei 1941

Redactie en Administratie:

Gewestelijk Bureau voor Limburg, Akerstraat 20a, Heerlen
Telefoon K 4440 - 4866; Giro 847.56

Alle correspondentie te richten aan: Gewestelijk Bureau voor Limburg; Afdeling III B

Volhouden !!

Er zijn dingen, die voorbij gaan en daartoe behoren alle moeilijkheden. De Nederlandsche Unie ondervindt moeilijkheden en alle mensen van heel een wereld in een overgangstijd kennen hun moeilijkheden. Maar zij worden overwonnen en snel vergeten.

Onze colporteurs hebben nooit naar moeilijkheden gezien; zij hebben slechts gedaan, wat zij hun plicht achtten en wat wij van hun verwachtten. Zij beteekenen niet alleen een stuk geschiedenis in de Nederlandsche Unie, zij bouwden een monument van liefde voor hun volk, van toewijding aan een goede zaak, van werklust en rechtschapenheid. Bij hun werkzaamheden kenmerkten zij zich door moed, energie en nimmer-falende toewijding. Zij stonden op de moeilijkste posten, in de moeilijkste omstandigheden en zij maakten den grond van Nederland bouwrijp voor de idealen van het Driemanschap belichaamd in het programma der Nederlandsche Unie.

Zij hebben derhalve recht op bewondering en dank, doch beide zullen zij — zooals ik ze ken — ongetwijfeld afwijzen. Laat ik dan volstaan met de oprechte verklaring van mijn respect en laat mij hun succes toewensen bij alle taken, welke op hun schouders gelegd zijn in het verleden en daarop in de toekomst nog gelegd zullen worden.

Want onze colporteurs zijn thans feitelijk propagandisten geworden voor de zaak der Nederlandsche Unie. Zij waren het uiteraard reeds vroeger, doch op zeer speciaal en misschien wat beperkt terrein. Zij hebben echter, nu zij als propagandisten hun intrede doen in de gelederen der Nederlandsche Unie eenmaal een bijzondere ervaring achter den rug, welke hen geschikt maakt voor bepaalde werkzaamheden, die zij beter dan eenig ander kunnen vervullen.

Mogen zij op hun verderen weg, in het belang van Nederland afgelegd, in dit orgaan een steun en een klankbord vinden. Enkele groote geesten waren in staat om heelemaal alleen groote dingen tot stand te brengen, maar de meeste mensen zijn zich dagelijks bewust, dat zij in het groote, mooie verband der menschenmaatschappij leven.

Deze maatschappij heeft echter op dit oogenblik hervorming noodig. De Nederlandsche Unie streeft naar deze hervorming. Maar zij heeft toegewijde medewerkers noodig. Daarom, in het belang van de zaak van Nederland: Mannen, houdt vol!

F. C. M. WIJFFELS.

HET EIGEN HUIS

Het is voor den man een belangrijk moment dat oogenblik, waarop hij het eigen huis betreft. En als dat huis dan bovendien nieuw is en zonder groote teleurstellingen tot stand gekomen, dan voelt hij een vroolijke blijdschap in zich, die hem herinnert aan de goedheid van zijn jeugd, toen het lente werd met vacantie in zicht. Dan gedraagt hij zich vriendelijk en zijn humeur is zonnig, terwijl de toekomst hem niets dan goeds belooft. Zoo vergaat het ook onze redactie, die thans aan den vooravond staat van het verschijnen van het eerste nummer van een orgaan, dat speciaal voor onze colporteurs bestemd is. De redactie wist reeds lang welk een uiterst belangrijke plaats de colporteurs in de gelederen der functionarissen der Nederlandsche Unie innemen. De colporteur heeft vele goede eigenschappen. Hij heeft wat over voor zijn goede zaak: tijd, vermoeyenis, kosten, gezelligheid. Hij verricht zeer nuttig werk: het bezorgen van de krant, week in week uit, bij een publiek, dat graag wil weten hoe de Nederlandsche Unie denkt over de dingen van dezen tijd, maar een publiek tevens, dat liever thuis blijft zitten om te wachten op den colporteur, dan dat het er zelf op uit trekt om verkenningen te doen in het land der idealen van de Nederlandsche Unie. De colporteur is dus een werkezel, en een trouwe toegewijde werkezel, die weet te offeren voor een goede en waardevolle zaak met liefde en met verstand. Drie factoren dus: liefde, verstand en arbeidzaamheid. Liefde; want voor de lol hoef je waarachtig niet met kranten langs de huizen te leuren. Er moet een hooger motief zijn en dat is de toewijding aan de vaderlandsche zaak van nu, die ten zeerste gediend is van het gestadig koopen door het publiek van ons weekblad „DE UNIE”.

Verstand; want goed-colportereen is een heele kunst. Optreden op straat en voor de geopende huisdeur, houding bij het loopen met een pak kranten; gesprekken met voorbijgangers en klanten; het dient allemaal te getuigen van een mannelijke kracht, van de bescheidenheid, de overtuigende zekerheid en de beschaving van den colporteur. Het ideaal worde verdedigd, doch met de wapenen des geestes. De gedachten worden verspreid, doch in welgekozen woorden en in een door-en-door verantwoordten vorm.

Arbeidzaamheid; want de colportage eischt kracht en uithoudingsvermogen. De straten zijn soms lang, de gehuchten ver-af ge-

legen; de regen valt soms overvloedig, maar de colporteur maakt zijn wijk af, deur na deur; óók, als de ervaring hem geleerd heeft, dat hij maar een paar krantjes verkoopen zal. Het is onmogelijk om met een paar woorden een idealen colporteur te beschrijven, doch in dit nieuwe „eigen huis” zal genoeg ruimte zijn om, bij elkaar-gekomen, eens de puntjes op de „i” te zetten.

Wij gaan aan het werk, in het eigen huis, dat nog wel eens tochten zal. Besluiten wij in oud-vaderlandsch optimisme met vertrouwen in ons werk: het sal waarachtig wel gaan!

Bij een eerste nummer

Hierbij biedt de Redactie het eerste nummer aan van een ongeregeld-verschijnend orgaan, dat oorspronkelijk bestemd was voor de colporteurs van de „Nederlandsche Unie” in Limburg. Reeds lang was de Gewestelijke Leiding van meening, dat er een aparte schakel moest komen tusschen de mannen-van-de-straat en de Gewestelijke Leiding en het Bureau te Heerlen. Nu zijn de mannen van de straat af, maar hun energie is onverminderd — het bleek in de eerste weken van de abonnementenslag — en hun werkzaamheden zijn de laatste weken waarachtig niet minder omvangrijk geworden dan hun vroegere wel totaal anders-gerichte bezigheden. Het orgaan gaat daarom toch „door” voor het edelmoedige en actieve corps. Het eerste nummer verschijnt zelfs vrijwel geheel zooals het klaar lag om naar den drukker te gaan, toen de Nederlandsche Unie door het colportage-verbod werd getroffen. Het zal nu alleen natuurlijk niet op de speciale straat- en huis-aan-huis-colportage gericht kunnen zijn. Het zal een algemeen informatief karakter voor de medewerkers dragen, maar de redactie vertrouwt, dat het zijn doel niet zal missen: contact met allen en af en toe een aanwijzing, die zijn nut kan hebben.

Getallen....

Iedere week worden er in
Limburg méér „Unies” verkocht

Het gaat goed....

De meeste districten laten iederen Maandag op het Gewestelijk Bureau weten, dat zij den eerst volgenden Vrijdag méér kranten noodig hebben, maar er zijn helaas ook nog districten, waar zoo'n beetje de mot in schijnt te zitten. Wij willen daarom eens een paar colportage-resultaten publiceeren.

Dan mogen de districten gerust eens tegen elkaar op gaan bieden, maar ze moeten er wél goed aan denken, dat elk niet verkocht nummer voor ons een schadepost beteekent. Alle nummers, die wekelijks naar Limburg gezonden worden, moeten aan den drukker betaald worden. Terugsturen kunnen wij niets, en... we zouden ons schamen voor andere Gewesten als we wat terug moesten sturen. Hier volgen de bestellingen van een paar weken:

No. 21	19.985
23	21.125
25	22.220
26	23.670
32	28.965
33 Zie onderstaande specificatie	
Brunssum	1150
Blerick	835
Echt	300
Eygelshoven	1855
Geleen	3450
Gennep	70
Grathem	450
Gulpen	830
Gronsveld	930
Heerlen	2000
Hoensbroek	1450
Kerkrade	4205
Maastricht	2000
Meerssen	900
Margraten	200
Roermond	2000
Sittard	2050
Treebeek	1050
Venlo	3400
Venray	350
Valkenburg	350
Vaals	150
Weert	1100

Daarbij komt dan het feit, dat we een kleine 7000 abonnees hebben, die hun krant rechtstreeks per post van den drukker ont-

De abonnementen-slag

Op 1 April had Limburg 6.709 abonnementen. Voor het eerste nummer in April, dat door het colportage-verbod getroffen werd, waren juist daags te voren 32.000 kranten besteld. Tezamen maakt dat een oplage van 38.000 kranten per week. Toen de colportage afviel, daalde de oplage derhalve tot 6.709 kranten, zijnde de vaste abonnementen. Het aantal vaste abonnementen bedraagt thans meer dan 28.000, met de laatste weken een dagelijksche stijging van 175 abonnementen. Wanneer er dus nog enkele weken een dagelijks even groot aantal abonnementen op het Gewestelijk Bureau binnen komt, zijn we zeer binnenkort over het oude oplage-cijfer heen. We rekenen zoo langzamerhand vast op 40.000 abonnementen voor 1 Augustus. Zou dat kunnen, mannen?

vangen. Dat maakt allemaal tezamen een aardige oplage maar er kan nog wel wat bij.
Want:

Een andere krant kwam vroeger b.v. in 50.000 gezinnen!

Wij zouden toch best een even groote oplage kunnen hebben als zulk een dagblad. Wist U, dat er in Limburg ongeveer 100.000 menschen op een dagblad geabonneerd waren?

Al deze gezinnen komen ook in aanmerking voor de „Unie”, want we hebben bijna 100.000 leden en zelfs dat konden er ook nog veel méér zijn.

Zullen we eens probeeren om vóór de warme dagen komen, een oplage voor 40.000 abonnementen te bereiken? En welk district zal den doorslag geven?

Geen tijd om te vragen

Lees eens de woorden van Michiel Adriaanszoon de Ruyter, toen hem verzocht werd met een slecht uitgeruste vloot zee te kiezen, een tocht, waarvan hij niet zou terugkeeren (1675). Zii luidden:

„De Heeren hebben mij niet te verzoeken, maar te gebieden, en al wierdt mij bevoolen 's Landts vlagh op een enkel schip te voeren ik zou daar mee 't zee gaan, en daar de Heeren Staaten hunne vlagh betrouwen, zal ik mijn leven waagen”.

Ombouw van een prachtig apparaat

Laten we er geen doekjes om winden: ons colporteurs-apparaat was keurig. De mannen mochten er zijn, de resultaten van hun werk waren meer dan bevredigend. Hun optreden sloot als een bus en hun werk werd door elk Unie-lid gewaardeerd.

Nu zijn ze van de straat af voor dat werk, waaraan ze zich met hart en ziel gegeven hadden. Het zouden evenwel geen goede colporteurs geweest zijn als ze zich niet optimist getoond hadden.

Dat was te merken, toen het Gewestelijk Bureau om velerlei praktische redenen in zoogoed als alle gemeenten van Limburg enkele betrouwbare mannen noodig had, die zouden gaan zorgen, dat alle nieuwe abonnees Donderdagsavonds uiterlijk hun krant kregen.

Dat was een heele verandering. De colporteurs werden krantenbezorgers en ze zouden geen Limburgers en geen colporteurs van de Nederlandsche Unie geweest zijn, indien ze niet dadelijk weer begrepen hadden, dat er een beroep werd gedaan op hun on-vermoeide werklust en hun uithoudingsvermogen. Waar het beroep ook gedaan werd, overal zeiden de colporteurs: stuur de kranten maar ze komen op tijd overal in de bus. En wat zien we? Er waren de laatste weken op het Gewestelijk Bureau uiteraard zoo af en toe nogal eens wat klachten. En na dezelfde week, dat de colporteurs het „heft in handen” namen voor de bezorging steeg de tevredenheid in de districten en daalde het aantal klachten op slag. Het werk werd ongemakkelijker, maar het wordt alom goed gedaan, met eerlijke toewijding en zin voor realiteit. Laten we eens een troep in het zonnetje zetten. Er moesten enkele honderden kranten bezorgd worden in het liefelijke Geulland van Gulpen en Wittem. In Over-Eijs zit een oude colporteurs-ploeg van welgeteld 26 man. Wat doen ze? Ze bezorgen des Donderdags eventjes alle kranten bij de abonneementen in Wittem, Wijlre, Mechelen, Gulpen en Eijs. En de gemeente Wittem is een van de meest-uitgestrekte gemeenten van Nederland. Een massa bergen, die de mannen met hun gesloten tassen op en af moesten fietsen, maar de kranten worden bezorgd. En goed.

Dan nummer twee. Er bestaat nog sedert vrij kort een jeugdig district in het goede landbouw-land van midden-Limburg. Het heet Grathem en omvat vele dorpen, die niet allemaal even dicht bij elkander langs de aarde gevlijd liggen. Ook daar werd het ver-

zoek gedaan om de krant per bode te bezorgen. Even een praatje met een districts-functionaris en het resultaat was, dat binnen tien minuten de zaak voor Grathem en voor Heel, voor Panheel en voor Baexem, voor Thorn en voor Wessum en hoe al die dorpen mogen heeten, in kannen en kruiken was. Dat geeft den burger moed, gelijk men pleegt te zeggen.

En de boer ploegt voort

*Een stem sprak tot aarde, hemel en zee
En de boer heeft haar gehoord:
— „Terwille van den boer die ploegt
Besta de wereld voort!”*

J. W. F. Werumeus Buning

Mannen van Limburg, propagandisten der Nederlandsche Unie; onze provincie, ons gewest, was een agrarisch land vol voortploegende boeren, totdat de industrialisatie gekomen is, zooals zij op de schilderijen van onze Limburgsche schilders geschilderd is: een land vol fabrieksschoorsteen, waarnaast, onder den rook der mijnen, de korenvelden goud staan in den zomerzon. De landbouw, ook de landbouw van Limburg, kent zijn problemen, uitzonderlijk groote problemen van nu, werkelijkheid voor ons allen in den „Productieslag”, oude en soms kleinere problemen van vroeger. Maar problemen allemaal, die om een oplossing vragen. Over de oplossingen van alle agrarische problemen heeft de leiding der Nederlandsche Unie zich bezonnen op een moment in de geschiedenis van den landbouw, dat donker is. Deze bezinning werd uitgedrukt in 't Agrarisch Program der Nederlandsche Unie, beschreven in de brochure „En de boer ploegt voort”.

Deze brochure is onmisbaar voor allen, die in de landbouw hun brood verdienen. Maar zij is evenzeer van groot belang voor allen, die — hoewel levend temidden van de industrie — houden van hun grond, het land waarop ze opgroeiden. Deze brochure dient in elk Unie-gezin aanwezig te zijn, ter verrijking van het geestelijk bezit der Unie-leden, om te komen tot meer en beter begrip van den landbouw en de oplossing der landbouw-vraagstukken. Laat iedere propagandist steeds een exemplaar van deze brochure bij zich dragen om het beschikbaar te kunnen stellen aan iederen belangstellende.

Mannen moeten we hebben

Er was eens een groote pater Franciscaan, die iedere week een preek moest houden voor de jongelingen-congregatie. Hij preekte vol afwisseling, doch het slot van zijn preek was steeds met veel nadruk en machtige stemverheffing: „Mannen moeten we hebben, mannen moeten we hebben”.

En deze pater Franciscaan preekte eens per ongeluk omdat de confrater ziek was voor de congregatie der vrouwen. In het vuur van zijn preek, in het gloeiend vuur van zijn toespraak, vergiste hij zich en hij besloot met: „Mannen moeten we hebben, mannen moeten we hebben”. Daar achter in de stille kerk, waar de vrouwen zaten te luisteren naar dezen vervaarlijken Franciscaan, zaten een paar oude vrijsters, die in hun lang leven al zooveel preken gehoord hadden, dat ze helaas niet al te best meer luisterden. Maar dit hoorden ze toch wel en ze gilden luidkeels: „Ja, ja, ja.”

Waarna de pater wel verplaatst zal zijn, hoewel onze redactie daaromtrent geen zekerheid heeft.

Doch nu de moraal van dit verhaal. Inderdaad, ook wij, Nederlandsche Unie, moeten mannen hebben. Mannen om te colporteerden, mannen om langs de straten te staan. Geen kinderen met sportkousen en verkouden neusjes. Geen jongelingen, die roepen „Hier moet je zijn om iets tegen de N. S. B. te lezen”. Neen, mannen vóór alles. Mannen groot en sterk, mannen met uithoudingsvermogen en krachtvol. Mannen, die weten hoe ze zich te gedragen hebben. Die niet met loshangende jassen langs de straten zeulen; die niet schuifelen als waren ze doodelijk bang voor de dingen, die zouden kunnen gebeuren. Mannen, moeten we hebben, die recht door de straten gaan, met fier opgericht hoofd, doch met een bescheiden en binnelijken oogopslag. Correct in hun optreden, voorkomend in hun woorden. Beschaafd en hoffelijk. Kortom mannen-uit-één-stuk, jongens van Jan de Wit.

Het algemeen Nederlandsch levensbeginsel, dat zich in al de deelen der Dietische nationaliteit hoe langer hoe meer zal gaan uitspreken, kan niet verdeld worden, en het zal het niet.... Het is onsterfelijk, als God die het ons heeft ingestort.

J. ALBERDINGK THIJM.

PROGRAM

Verheffing van het levensideaal boven materialisme en egoïsme tot toewijding aan de waarachtige levenswaarden van mensch en gemeenschap.

In de negentiende eeuw zijn het persoonlijk belang en het winstbejag steeds sterker den nadruk gaan krijgen. Door het ideaal te binden aan begrippen van rust en kleine zekerheden heeft een toenemende verburgerlijking het menschenleven in menig opzicht ontlusterd. Daarvoor in de plaats zal de mensch weer moeten gaan leeren beseffen, dat het menschenleven niet gevuld wordt met de bereiking van een aantal stofelijke verlangens, maar dat het de geestelijke waarden zijn, die het leven zin en richting geven.

In de nieuwe maatschappij gaat het niet allereerst om de verdediging van een aantal rechten maar om de vervulling van de plichten tegenover de gemeenschap. Het besef van dienstbaarheid zal het leven weer groot maken en levenswaard. In de vervulling van dezen plicht, ieder op zijn eigen plaats en naar ieders aanleg, ligt onze hoogste taak.

Maatschappelijke ordening

Stelregel bij het sociale beleid zij, dat het belang van de gemeenschap gaat boven het belang van groep of individu. Dit beteekent een breken met het egoïsme en individualisme. Als de Nederlandsche Unie streeft naar een organische opbouw van maatschappij en staat, dan denkt zij allereerst aan deze principiële verandering. Ten aanzien van den socialen opbouw in organischen zin zal men dus tot werkelijken nieuwbouw moeten komen.

Ten aanzien van de sociaal-economische vraagstukken zullen werkgevers, arbeiders, middenstanders en boeren zich in *vakunies* moeten samenvoegen, waarbij dus op den duur de afzonderlijke vakbonden zullen verdwijnen.

(Uit de rede van Prof. Dr J. de Quay te Den Haag, 6 Augustus 1940).

Onze taak

De taak, de nieuwe saamhorigheid en het nieuwe gemeenschapsbesef los te maken en op te kweken in ons volk, ook dáár waar het nog vastzit en zich nog niet ontwikkelde, is zwaar. Zij zal ook ons zwaar vallen. Maar omdat deze taak noodig is, moet zij worden vervuld. Ons volk is er het volk niet naar zich plotseling op sleeptouw te laten nemen of „van de sokken te laten lopen”: het moet gestadig maar doelbewust worden overtuigd van de juistheid van het voorgestelde. Daardoor zal in de allernaaste toekomst de volks-eenheid, welke ons hartsverlangen is, nog niet worden bereikt: het zal tijd kosten, doch vermoedelijk véél minder tijd dan wanneer er geen oorlog was geweest. Al het resultaat in het volk zelf moet echter eerlijk resultaat zijn, geen gelegenheidswerk in oorlogstijd.

In hechte vaderlandsliefde, in vaderland-schen zin, in diep Godsvertrouwen, stel ik mij met vele anderen thans voor de volks-zaak.

J. LINTHORST-HOMAN

Een gewaarschuwd man

Men zegt immers, dat een gewaarschuwd man voor twee telt. Men weet, dat vele spreekwoorden gebaseerd zijn op een ervaring van eeuwen? Welnu, eerstdaags is er wat op komst: Een klein karwei voor de propagandisten der Nederlandsche Unie. In Limburg zal de Nederlandsche Unie op 30 Juli het eerste jaar van haar bestaan afsluiten met het treffend ledental van 100.000. Nadat het nieuwe boekjaar begonnen is, zal bij al deze leden de contributie voor het volgende jaar geïnd moeten zijn. Er is natuurlijk reeds eenigen tijd een regeling in voorbereiding, doch iedereen begrijpt, dat er weer dagen gaan komen, waarop voor de functionarissen heel wat werk te verrichten valt. Aangezien de meeste colporteurs in de eerste dagen der Nederlandsche Unie ook op pad gingen om leden te werven, is het begrijpelijk, dat er ook op hen nu weer een beroep zal gedaan worden bij het omvangrijke administratieve en ideale werk, dat met het komen van het nieuwe jaar gepaard gaat. De nieuwe regelingen zullen tijdig bekend gemaakt worden, maar reeds nu meenden wij er goed aan te doen, alle mannen even te wijzen op de prachtige, doch misschien een beetje ondankbare taak, welke voor hen is weggelegd. Daardoor zullen ze vermoedelijk met des te meer ijver gereed staan om de order te ontvangen en keurig uit te voeren.

Uit andere Gewesten

EEN GELDERSCH IDEE

In „Van Gelre's Erf”, de kroniek voor de medewerkers der Nederlandsche Unie in Gelderland, lezen wij het volgende:

UNIELEZERS... MAAR GEEN LID

„Het is een goed streven van den Plaatselijken Secretaris om, wanneer hij de organisatie van zijn afdeeling goed in orde heeft, alle krachten te besteden aan de vorming van de reeds als lid toegetreden personen. Een innerlijke versterking ontstaat hierdoor, die aan de beginselen van de Nederlandsche Unie groote kracht kan geven. De leden, die elkaar regelmatig in Uniekringen treffen, doen een nieuwe eenheid, een hecht onderling saamhorigheid ontstaan. Het belang der Uniekringen kan daarom niet gemakkelijk overschat worden. Toch is het ook zaak daarnaast niet een belangrijke schare van niet-leden uit het oog te verliezen. Wij bedoelen hier het groote aantal regelmatige lezers van ons weekblad, die nog niet tot het lidmaatschap zijn toegetreden. Zoowel zij, die een abonnement op „De Unie” hebben, als degenen die wekelijks van onze colporteurs hun nummer koopen, verdienen thans de aandacht van den Plaatselijken Secretaris. Gedurende geruimen tijd zijn zij in staat geweest kennis te nemen van de doelstellingen van de „Nederlandschen Unie”. Wanneer thans aan hen gevraagd wordt toe te treden als lid, dan zullen zij, indien zij dit lidmaatschap aanvaarden, ongetwijfeld hun besluit mede gronden op het in De Unie gelezene. Zij zullen de slechtste leden niet zijn! Wij achten het daarom van belang, dat de districten 't voorbeeld navolgen van de afdeeling Doesburg, die buitengewoon goede resultaten boekte bij een ledenwerfcampagne onder de lezers van ons blad. Men leze het verslag:

„Er werd nu een afspraak gemaakt tussen jonge colporteurs en oudere enthousiaste medewerkers, die aan de huis-aan-huis colportage een kort huisbezoek zouden vastknopen. Men bezoekt dan de vaste Unie-lezers, die geen lid zijn, en zal dit eenige malen volhouden. Of het plan volledig zal slagen is nu nog niet te voorspellen maar in elk geval kan deze werkwijze warm worden aanbevolen. Tweemaal trokken ouderen en jongeren er samen op uit de eerste maal werden 62 en de tweede maal 73 nieuwe leden ingeschreven, als gevolg van het „in kalm beraad” met de menschen spreken, tot de Unie gebracht. Het Secretariaat boekte 10 dagen nadat het plan gerijpt was 146 nieuwe leden en de afdeeling kwam van 449 op een ledental van 595. We gaan door”.

Het Gewestelijk Bureau

Het Gewestelijk Bureau is in Heerlen en het verzendt brieven, die altijd en eeuwig meer werk beteekenen. Dat zou de colporteur zeggen, die zich tot een down-stemming liet verleiden. Aangezien er evenwel nog nooit een colporteur is geweest, die zich aan dergelijke ouderwetsche zaken over placht te geven, is er in heel de provincie Limburg nog nimmer een woord gerept op het werk, dat het Gewestelijk Bureau met weergalooze kwistigheid over zijn „geachte medewerkers” uitstrooit. Maar toch.... Hoe gaat het in de praktijk. Wanneer men 's avonds vermoeid thuis komt, is er post: Heerlen vraagt dit, Heerlen verzoekt dat, Heerlen noodigt u uit, Heerlen verzoekt vriendelijk een spoedig antwoord, Heerlen brengt U vriendelijk in herinnering.... En dat is nog niet eens alles, nietwaar vriend, die meent bij mij eindelijk eens begrip gevonden te hebben?

Heerlen wijst er andermaal met klem op dat,; Heerlen neemt de vrijheid U er vriendelijk, doch dringend aan te herinneren, dat.... Ja, dat — om nou maar eens een onnoozel voorbeeld te noemen — er op de bekende formulieren 023, aanmeldingsformulieren, blokletters gebruikt dienen te worden.

Dat is nog zoo'n echte hobby van het Gewestelijk Bureau. Toch moet onze redactie U verraden, dat de menschen, die op het Gewestelijk Bureau zitten, toch de kwaadsten nog niet zijn, doch aangezien zij in de praktijk de moeilijkheden iederen dag uit 25 districten meemaken, besluiten ze dan wel eens vlug tot even een briefje aan den „geachten medewerker”, die beleefdelijk verzocht wordt mutatie-staten te gebruiken of blokletters op de formulieren te zetten.

Het administratieve apparaat stelt nu eenmaal hoge eischen, mannen. Daar is niets aan te doen. Wanneer er door het Gewestelijk Bureau op een bepaalden dag 3000 abonnementen worden doorgezonden aan den drukker, dan wil die drukker nu eenmaal dat de adressen met een oog-opslag te lezen zijn en als hem dat niet lukt, dan blijft ofwel het abonnement voorloopig buiten behandeling, ofwel de betrokken typiste doet er een gokje naar. Wij geven hier 'n concreet voorbeeld. Er werden in de eerste maanden van het bestaan der Nederlandsche Unie een aantal abonnementen uit een plaats aan het Algemeen Secretariaat gezonden. Daar werden ze behandeld, maar omdat de typiste nu eenmaal uit den Haag kwam en niet uit Limburg, typte ze achter alle adressen als plaatsnaam „Liebesgewald”, ofschoon er Siebengewald had moeten staan. De post vischt zo iets in den regel wel uit, maar er zijn grenzen. Wanneer iemand in Maasbree woont

doch de colporteur zet op het strookje dat de plaatsnaam Blerick is, dan is dat op zich zelf een onnoozele vergissing, doch het gevolg is, dat het Gewestelijk Bureau een krant terug krijgt, die verloren is en dat bovendien de abonné zich zit af te vragen wat het Gewestelijk Bureau eigenlijk uitvoert. Bovendien zit de colporteur zich dat misschien af te vragen. Want speciaal ten aanzien van goedkoop drukwerk doet de post zich heusch niet altijd dezelfde moeite als ten aanzien van de duurder brieven. Wij kunnen uit naam van het Gewestelijk Bureau echter beloven, dat iemand, die alle namen en alle adressen van Limburg uit zijn hoofd kent, op het Gewestelijk Bureau een belangrijke positie kan komen innemen. Maar zoolang we dien fenomenalen man nog niet op den kop getikt hebben, zijn we verplicht om de „geachte medewerkers” te vragen een beetje secuur met namen en adressen om te springen.

Onze Sociale Voorlichtingsdiensten

Er zijn misschien nog te weinig menschen, die weten dat ze met alle moeilijkheden, die ze alléén niet kunnen oplossen, goede hulp kunnen krijgen bij onze Sociale Voorlichtingsdiensten. De oorzaak daarvan is vermoedelijk niet, dat er bijna niemand moeilijkheden heeft, maar dat men het nog jonge en nieuwe instituut der „S. V. D.” niet kent.

Onze ex-colporteurs komen zoo met iedereen in aanraking, dat het misschien zijn nut heeft om hier eens op het bestaan van de Sociale Voorlichtingsdiensten te wijzen. Deze diensten bestaan o.a. in de districten Heerlen, Geleen, Maastricht, Gennep, Roermond, Horst en Weert. Ze worden geregeld in het weekblad „De Unie” vermeld en het aantal ervan breidt zich gestadig uit.

Wat anderen plaatsten

Men stuurt aan onze redactie „Aldfaers Erf”, de kroniek voor de medewerkers der Nederlandsche Unie in Friesland. Daar werden verkocht:

van no. 10	1600 exemplaren
van no. 20	4830 exemplaren
van no. 30	6385 exemplaren

Men ziet: we slaan in Limburg met ons TOTAAL nog zulk een slecht figuur niet; alleen: onze provincie is veel dichter bevolkt. Maar in Leeuwarden (50.000 zielen) worden per week 1800 „Unies” verkocht, zoodat percentsgewijs van Friesland nog wel wat te leeren valt!

Rond het bezorgen van het weekblad „De Unie”

De taak van den bezorger bestaat *uitsluitend* in het aan huis bezorgen van de kranten op die adressen, welke hem op *lijsten* door het GEWESTELIJK BUREAU worden verstrekt.

De te bezorgen kranten worden in gesloten tasschen vervoerd; deze tasschen mogen van buiten niet als „Unie-tasschen” kenbaar zijn. De bezorgers mogen *geen* uiterlijke kentekens dragen.

Tijdens het bezorgen mogen *geen* gelden geïncasseerd worden.

Tijdens het bezorgen dient iedere schijn van abonnementenwerving vermeden te worden.

Zooals bekend, mogen er *geen* kranten bezorgd worden op VRIJDAG en ZATERDAG. De kranten zullen bijna overal reeds in den loop van Woensdag, doch uiterlijk Donderdagochtend aankomen. Er dient voor gezorgd te worden, dat de bezorging Donderdagavond *geheel gereed is*.

Op de door het Gewestelijk Bureau verstrekte lijsten van namen en adressen mogen *geen veranderingen* noch *aanvullingen* worden aangebracht, behoudens noodzakelijke correcties van huisnummers. e.d.

Van adressen van nieuwe abonnees ontvangen de bezorgers *nieuwe lijsten* van het GEWESTELIJK BUREAU.

Nieuwe abonnees moeten door de districten op de tot nog toe gebruikelijke wijze aan het GEWESTELIJK BUREAU worden *doorgezonden*. *Alle* tot dusverre daaromtrent gegeven aanwijzingen blijven *onveranderd van kracht*.

Bijzonder zorgvuldig dient *vermeden* te worden, dat eventueel nieuwe abonnementen eerst aan den bezorger zouden worden opgegeven en pas daarna zouden worden doorgezonden naar het Gewestelijk Bureau.

Nieuwe abonnees, die te laat op het Gewestelijk Bureau worden opgegeven om nog op een nieuwe bezorgers-lijst te worden geplaatst voor het verschijnen van het volgende nummer, ontvangen hun krant die week van het *Gewestelijk Bureau per post*. De bezorger dient er derhalve voor te zorgen, dat hij uitsluitend kranten bezorgd op de adressen van zijn lijst. Het *juist* daarvoor benooidigde aantal kranten wordt hem *tijdig* toegezonden.

Het GEWESTELIJK BUREAU dient van elken bezorger te kennen: geslachtsnaam, voornamen, leeftijd, adres, en eventueel telefoonnummer. Mutaties in het corps bezorgers dienen *onmiddellijk* te worden doorgegeven.

Het plaatselijk bezorgen van de krant

Het is gebleken, dat er zich gevallen kunnen voordoen, waarin de kranten voor de bezorgers, die de abonnees moeten bedienen zóó laat ter plaatse van bestemming arriveeren, dat het niet meer mogelijk is om Donderdagsavonds de bezorging te regelen. De meerderheid van de districten zal dan niet in staat zijn om de krant te bezorgen, zoodat het Maandag zou worden voordat een abonnee zijn krant krijgt.

Teneinde dit te voorkomen worden alle functionnarissen — als zij ooit in deze omstandigheden komen te verkeereren — verzocht om des *Donderdags* onverwijld het *Gewestelijk Bureau op te bellen* met de mededeeling der feiten, waarna het Gewestelijk Bureau zal zorgen, dat de aldus gedupeerde abonnees die week hun kranten via de post ontvangen. In zoo'n geval dienen de te laat ontvangen kranten zoo spoedig mogelijk te worden geretourneerd aan het Gewestelijk Bureau te Heerlen.

Eveneens heeft de ervaring geleerd, dat het absoluut noodzakelijk is, dat iedere bezorger een lijst bij zich draagt, waarop de adressen staan aangegeven, waar de krant bezorgd moet worden. Bovendien dient iedere bezorger er goed van doordrongen te zijn, dat het absoluut niet toegestaan is, om uit de voor abonnees bestemde voorraad kranten, die hij bij zich heeft, kranten te verkoopen voor 6 cents per nummer.

Niet van brood alleen.....

Het is niet alléén van brood, dat de mensch leeft; er is ook af en toe een beetje plezier nodig. Dat zelfde geldt voor den ijverigen colporteur, die niet alleen maar hoeft te zorgen voor een steeds stijgende krantenverkoop. De Gewestelijke Leiding wil gaarne haar trouwe colporteurs eens een pleziertje bezorgen. Elk vogeltje zingt zooals het gebekt is en daarom willen wij nu graag eens van de colporteurs zelf hooren of ze bepaalde ideeën hebben om de band onderling te versterken in het kader van een gezellige avond of bijeenkomst. Wanneer b.v. de colporteurs van Horst eens willen voetballen tegen die van Gennep, dan kunnen wij daar eens over praten. Wanneer men meer voelt voor een genoeglijken avond, à la bonheur! Elk idee is welkom en zal zorgvuldig op zijn waarde getoetst worden. Laat er maar komen!

Verantwoordelijk voor den inhoud E. A. Damen, Heerlen